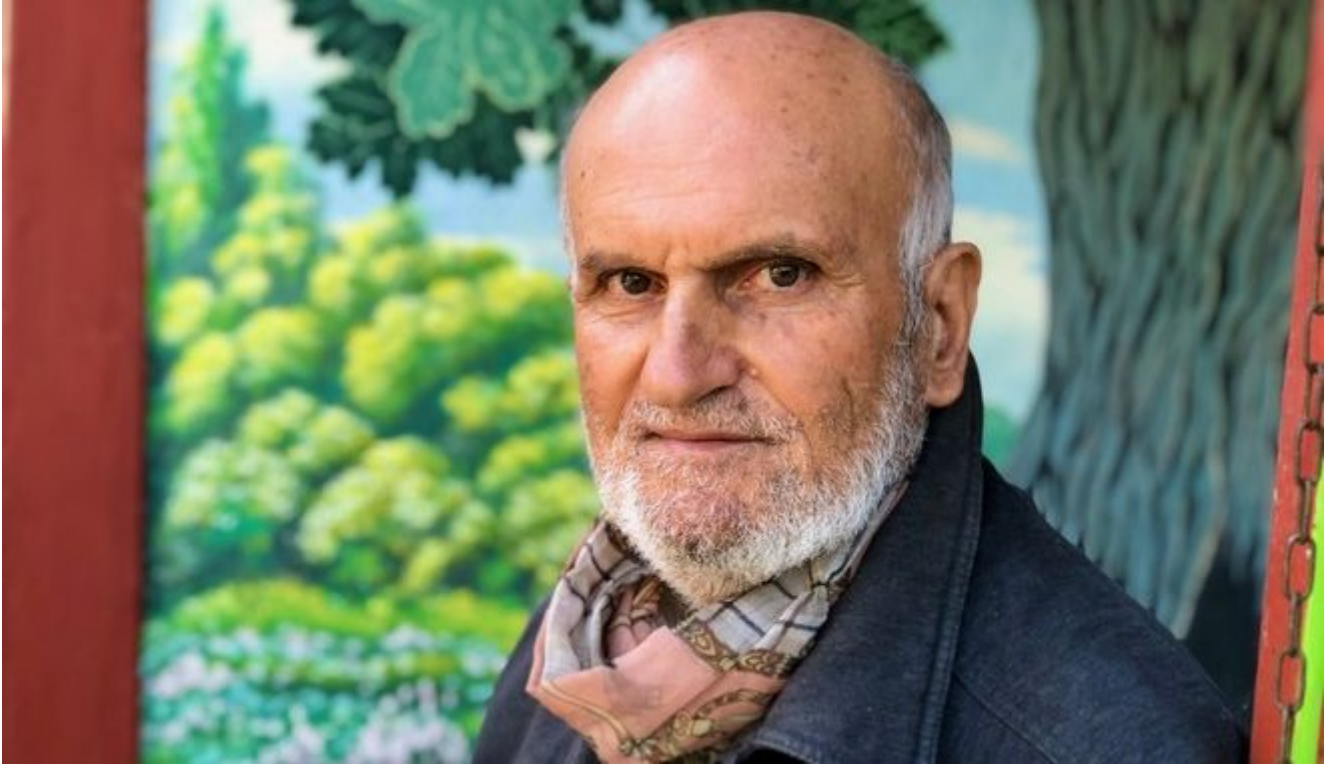

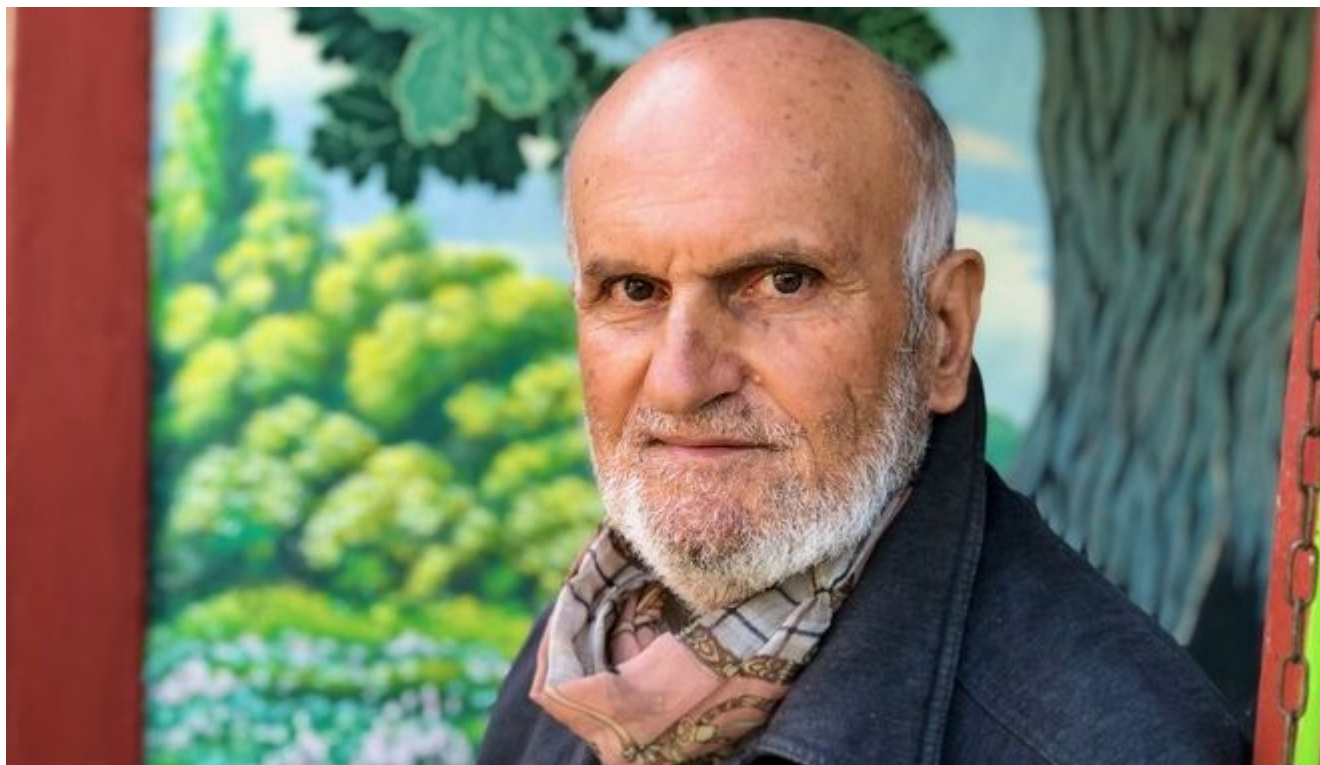
8 Νοεμβρίου 2020

Πιερία: 71χρονος “γκραφιτάς” ζωγράφισε ολόκληρο το χωριό του

[Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός / Γλυπτική, Ζωγραφική & Αγιογραφία και Φωτογραφία /](#)
[Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός](#)

Ο Νίκος Σεμιζίδης συνδυάζει την εικόνα με τη γραφή και δημιουργεί έργα σε δημόσιους χώρους. Σπίτια, παγκάκια, πέτρες και στάσεις λεωφορείου αποτελούν τον “καμβά” του.

Μία εικόνα ...συν χίλιες λέξεις. Παραποιημένη η γνωστή φράση, περιγράφει αυτό που κάνει ένας καλλιτέχνης από την Νέα Αγαθούπολη Πιερίας τα τελευταία επτά χρόνια και έχει καταφέρει να μεταμορφώσει την περιοχή του. Σπίτια, δημόσια κτίρια, παγκάκια, πέτρες, στάσεις λεωφορείου, γέφυρες, βάρκες, ρολόγια της ΔΕΗ και κάθε άλλη απίθανη επιφάνεια, αποτελούν τον «καμβά» στον οποίο καταθέτει την έμπνευση και τις γνώσεις του.

ΑΠΕ-ΜΠΕ

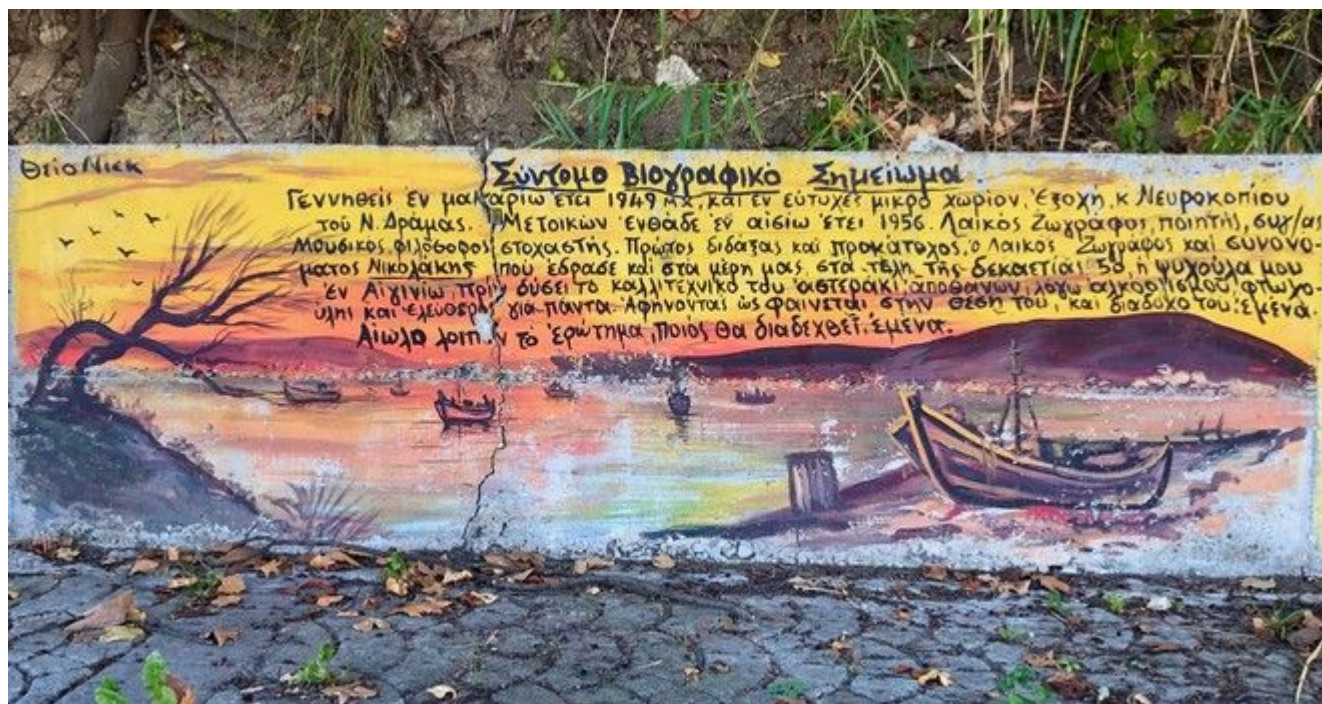
Ο Νίκος Σεμιζίδης ανασύρει από τις αναμνήσεις του τους ηλικιωμένους των

παιδικών του χρόνων και αποτυπώνει τις μορφές τους στα παράθυρα των εγκαταλειμμένων σπιτιών όπου ζούσαν κάποτε. Με κάποιους στίχους που συνοδεύουν τη ζωγραφιά, κάνει γνωστή την ιστορία τους στους νεότερους κατοίκους του χωριού, αλλά και στους επισκέπτες.

ΑΠΕ-ΜΠΕ

«Η ιδέα μου ήρθε το 2013 εντελώς αναπάντεχα. Αποφάσισα να γράψω ένα ποίημα για ένα γειτονικό μου σπίτι, πάνω σε αυτό, γιατί οι λέξεις μέσα στο βιβλίο φυλακίζονται, ενώ έξω παίρνουν αέρα και νιώθουν την ελευθερία», δηλώνει στο Αθηναϊκό/Μακεδονικό Πρακτορείο Ειδήσεων ο 71 ετών καλλιτέχνης. «Στη συνέχεια σκέφτηκα να το επεκτείνω και να αρχίσω να γράφω και να ζωγραφίζω μέσα σε όλο το χωριό», συμπληρώνει.

ΑΠΕ-ΜΠΕ

Βλέποντας ότι οι αντιδράσεις των συγχωριανών του ήταν ελάχιστες σε σχέση με την αποδοχή που είχαν τα έργα του, ο «θείο Nick», όπως είναι το καλλιτεχνικό του ψευδώνυμο, συνέχισε να δημιουργεί, προχωρώντας και στο διπλανό χωριό, τη Μεθώνη. Εκεί βρίσκεται και το μεγαλύτερο σε μήκος έργο του, ένα τοιχάκι διακοσίων μέτρων, κατά μήκος της παραλίας. «Έβαλα πείσμα να το ζωγραφίσω όλο και πήγαινα κάθε μέρα μέχρι να το ολοκληρώσω». Στην ηλικία του, όπως λέει, οι άνθρωποι έχουν χρόνο και ο ίδιος έχει αποφασίσει να τον αφιερώνει στην αγαπημένη του τέχνη. «Το θέμα είναι ο καλλιτέχνης να μην αφήνει τον χρόνο να χάνεται χωρίς να δημιουργεί. Γιατί μέσα από τη δημιουργία συμπληρώνει το κενό της ύπαρξής του», επισημαίνει.

ΑΠΕ-ΜΠΕ

Ο Νίκος Σεμιζίδης γεννήθηκε το 1949 στην Εξοχή της Δράμας, λίγα μέτρα μακριά από τα ελληνοβουλγαρικά σύνορα. Ένα μέρος που, όπως λέει, φάνταζε τότε γι' αυτόν παραδεισένιο. Στα επτά του χρόνια ωστόσο, η μετεγκατάσταση της οικογένειάς του σε έναν παραθαλάσσιο οικισμό του νομού Πιερίας, τον έκανε να γνωρίσει νέα πράγματα και να αγαπήσει αυτή την αλλαγή. «Από τη Νέα Αγαθούπολη έφυγα στα 23 μου, δουλεύοντας αρχικά σαν ναυτικός και μετά σαν πλανόδιος ζωγράφος στη Σαντορίνη. Το 2000 ξαναγύρισα στη εστία μου, αλλά οι δουλειές που είχα ως ζωγράφος, ήταν πολύ λίγες. Γι' αυτό αποφάσισα να απευθύνομαι κατευθείαν στο λαό και όχι να ζωγραφίζω μόνο για τον εαυτό μου», εξηγεί.

ΑΠΕ-ΜΠΕ

Όπως αναφέρει το ΑΠΕ-ΜΠΕ, ο κ. Νίκος συνδυάζει την εικόνα με τη γραφή και δημιουργεί σε δημόσιους χώρους, για να είναι σίγουρος πως το έργο του θα μείνει ως παρακαταθήκη στις νέες γενιές. Επιλέγει ως θέματα όσα δεν θέλει να ξεχαστούν, είτε γιατί έχουν σχέση με την ιστορία του τόπου που μεγάλωσε, είτε με τον τόπο καταγωγής των γονιών του, που ήταν πρόσφυγες του Πόντου. Ζωγραφίζει και «μιλά» για ό,τι αγαπά, ενώ δεν τον αφήνει αδιάφορο η επικαιρότητα, την οποία συχνά σχολιάζει, πάντα με τα πινέλα και τα χρώματά του.

Πηγή: news247.gr